

Spoštovani,
preden odidem, še majčken nasvet ...

Učencem – zapomnite si, ko odrasli »težimo«, pomeni, da nam je mar. Mar za vas, za vaše zadovoljstvo, za vaš uspeh. Imamo izkušnje in zato vemo, katera vedenja nam v življenju koristijo in katera škodujejo.

Staršem – podarite vašim otrokom to, kar je najdragocenejše – vaš čas. Čas, ki ni posvečen obveznostim, učenju, nalogam, tekmam, treningom. Čas, v katerem spoznavate drug drugega, se igrate, sprehajate pogovarjate ... Le tako boste ohranili stik (če ga hočete), ki vam bo prišel še kako prav na stara leta (preizkušeno).

Učiteljem – dajte prednost srcu pred pametjo. Ta vedno pride za njim.

Še danes ... vaša ravnateljica

PTIČJE HIŠICE

(Bojana Lužar)

Živali si, tako kot ljudje, postavljajo svoja bivališča, kjer so varne pred nevarnostmi in vremenskimi neprilikami. V bivališčih preživimo večino našega časa, saj v njih spimo, se prehranjemo, skrbimo za svoj zarod, se družimo, igramo, sproščamo ... Razlika je le v tem, da živali bivališča gradijo nagonsko, ljudje pa gradnjo načrtujemo. Kadar nismo v bližini svojega doma in potrebujemo zaščito pred nevihto ali hudo pripeko, si pod gosto drevesno krošnjo poiščemo zavetje. Enako storijo tudi živali.

Zavetja nam v takih primerih olajšajo, včasih pa celo rešijo življenje.

Človek bivališč ne gradi le zase, pač pa tudi za nekatere živali. Čebelnjak, hlev, kokošnjak, pasja uta ... so le nekatera izmed njih. Kaj pa ptičja hišica? Kam bi jo uvrstili? Med bivališča ali zavetja?

V 4. b-razredu se o tem nismo kaj dosti spraševali. Ptičje hišice smo gradili, da bi v zmrzali in s snežno odejo prekrito naravo pomagali sestradanim ptičkom, ki v zimskem času težko najdejo kaj koristnega za »pod zob«. Zastavljeno nalogo smo opravili z odliko. Pred hišami v Radomljah tako zdaj stoji kar nekaj novih ptičjih krmilnic.

PLANINSKI IZLET

(Nina Mulej in Manca Vrhovnik)

Po izletu v neznano v mesecu decembru nas je zadnjo soboto v mesecu januarju čakal izlet v zimsko pravljico. Vzpeli smo se na Kranjsko reber, kjer nas je ob vsakem koraku spremljala res čudovita narava, tokrat skoraj popolnoma odeta v belino. Zaradi gazenja po snegu smo za vzpon porabili precej več časa, kot je bilo načrtovano. Tudi malice smo se tokrat z veseljem lotili že pred prihodom na cilj, saj nam je hoja po sveže zapadlem snegu pobrala precej moči. 😊 Da ne bi izpustili drugega dela izleta – sankanja na sedlu Črnivec, smo proti dolini obrnili že pred osvojenim vrhom. Med sankanjem smo se pogreli s čajem, ki smo si ga na gorilniku skuhalih iz snega. Domov smo se odpravili prijetno utrujeni in veseli, da smo izkoristili dan in bili del zimske idile.

TEKMOVANJE V ALPSKEM SMUČANJU

(Marjana Borovnica)

V sredo, 15. februarja, je na smučišču Sorica potekalo področno tekmovanje v smučanju. Udeležilo se ga je 11 učencev naše šole, ki so zastopali barve v vseh kategorijah.

Med 6. in 7. razredi je najboljšo mesto dosegel Jaka Mlakar, ki se je uvrstil tik pod stopničke, na 4. mesto. Poleg njega so nastopali še Vid in Enej med dečki in Amalija in Lara med deklicami.

Med starejšimi učenci sta si nastop na državnem tekmovanju prislužila devetošolca Nace Mlakar in Breda Šketa Vihar z osvojitvijo 10. in 8. mesta. Nastopali so še osmošolci Zoja, Naum, Miha in Tilen.

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

(Katja Kukovec)

Dan, s soncem obsijan, so naši učenci napolnili z nasmehi in veseljem.

»Najboljše smučanje doslej,« se je strinjala večina smučarjev. Sankači so bili mnenja, da je bilo najlepše v prekrasni dolini Tamar. V Atlantisu je čas prehitro minil, drsalcem pa tudi peš pot v eno smer ni bila odveč, druženje z vrstniki pa je v teh letih že tako najbolj pomembno. Pohodniki na Mengeško kočo niso odkrili novih poti, so pa prav gotovo uživali v naravi, gibanju, dobri družbi in soncu.

Zimski športni dan s pestro paletu aktivnosti je za učence predmetne stopnje v celoti uspel.

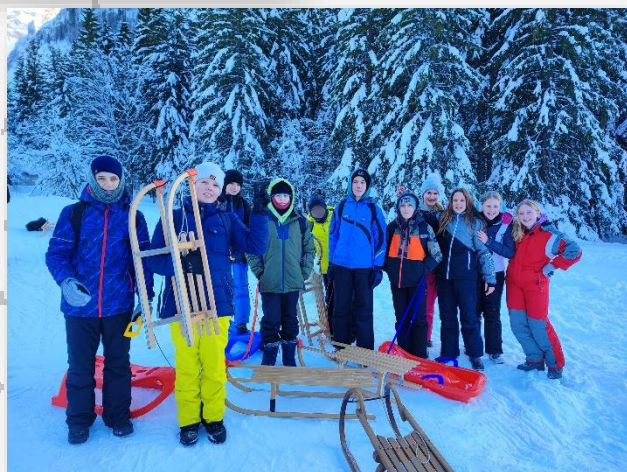
SANKANJE V DOLINI TAMAR

(Ana Komatar, Ela Grabnar in Naja Poteko)

V sredo, 1. februarja 2023, smo se ob 7. uri zbrali pred šolo in se napotili proti Tamarju.

Ko smo prišli do Planice, smo pripravili sani in se skupaj sprehodili proti planinskemu domu v Tamarju. V eni uri smo po zasneženi poti prišli do cilja. Na poti do vrha smo se pogovarjali, šalili, zato nam je čas hitro minil. Občasno je bila pot rahlo nagnjena navzdol, kar smo takoj izkoristili za sankanje. Že od daleč smo videli koč in se razveselili naše končne točke. Tam je bilo veliko ljudi. Nekaj časa smo čakali na topel čaj, medtem pa smo pomalicali in si odpočili noge. Ko smo spili čaj, smo se počasi odpravili proti avtobusu. Pot nazaj smo izkoristili za sankanje. Uživali smo v skupnem preživljanju časa. V Planici smo opazili lepe snežne klančine, zato smo prosili učitelje za še malo zabave. Ko nas je pobral avtobus, smo bili že utrujeni, a smo hkrati pogrešali zabavo v Tamarju.

Sankanje je bilo imenitno, zato bi želeli s prijatelji ponoviti to izkušnjo.

PREŠERNOV DAN – SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

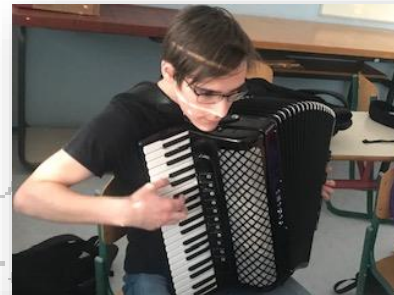
(Jasmina Pogačnik)

Pisalo se je leto 1800. Pri Ribičevih je bilo tistega decembrskega dne veselo, vznemirljivo, saj je na svet prijel tretji otrok – France. Takrat se nikomur niti sanjalo ni, da se je rodil človek z velikim srcem, neizmernim talentom in neskončno ljubeznijo do domovine, naroda, slovenske besede ter poezije.

8. februar se kot praznik slovenske kulture praznuje od leta 1945 naprej. Na ta dan poteka tudi osrednja državna proslava, na kateri podelijo Prešernove nagrade in nagrade Prešernovega sklada za vrhunske dosežke na področju umetnosti.

3. 2. je tudi na naši šoli potekalo slavnostno obeležje slovenskega kulturnega praznika. Kar 37 proslav se je odvilo na ta predpraznični petek, kjer je vrstniško in medgeneracijsko povezovanje pridalo piko na i slavnostnemu dogajanju. Umetnostni venec plesa, pesmi, poezije, glasbe in gledališča so učenci znotraj oddelčne skupnosti pletli in pletli. Po hodniku je odmevalo petje, harmonika, kitara, violina, flavta ... Slavnostno in prešerno vzdušje je napolnilo naš šolski hram. Poklon našemu največjemu pesniku pa velja vse dni ne le na obletnico njegove smrti.

ŠZZ (ŠPORT ZA ZDRAVJE) V TRAMPOLIN PARKU

(Katja Kukovec)

Skupine ŠZZ gredo na vlak do Kamnika in peš ob Bistrici do Spodnjih Stranij. Tam nas pričaka zabava na gradu in trampolinih. Prehitro mine, dobra volja pa nam da krila, da pot nazaj ni predolga.

KULTURNO PRI TRETJEŠOLCIH

(Nataša Lenarčič)

Ker je Prešernov praznik letos med počitnicami, so si tretješolci za kulturni dan izbrali petek, 3. 2. 2023. V čast našega večnega pesnika so cel teden ustvarjali, poustvarjali, razmišljali in aktivno sodelovali, v petek pa so svoje stvaritve predstavili na več kot enourni prireditvi, ki se je slavnostno začela prvo šolsko uro s slovensko himno v malo manj slavnostni telovadnici. Zaradi odlično pripravljenih in močno vključenih učencev prostor ni zmotil kulturnega ozračja, ki se je iz minute v minuto stopnjevalo.

Učenci 3. c so na začetku dokazali, kako pomembno je povezovanje in kako pomemben je vsak član skupine – skupaj so namreč pripravili zanimiv sprehod skozi življenje našega velikega Prešerna. Izbrane predstavnice 3. a so recitirale njegovo pesem »Lipica«, Lovro Poljak in Žan Hribar pa sta na kitaro zaigrala in zapela pesem Samo milijon nas še živi.

Ne samo da smo Slovenci dobri ljudje, kot pravi pesem, učenci 3. d so dokazali, da so tudi odlični pesniki (očitno imamo to v krvi). Svojo ustvarjalno žilico in pesniške rime so namreč združili v izvirnih pesmih z naslovom Na otoku domišljije.

Na koncu so učenci 3. b z dramsko-plesno izvedbo sovrstnikom približali še zgodbo Turjaške Rozamunde in jo za lažje razumevanje njene usode malo posodobili. Kulturno dogajanje je vse tako prevzelo, da so po končani prireditvi s kulturnimi dejavnostmi nadaljevali vsak v svoji učilnici.

MEDGENERACIJSKO POVEZOVANJE S TURJAŠKO ROZAMUNDO

(Nataša Lenarčič)

Kaj imajo skupnega prvošolci, tretješolci in šestošolci naše šole? Vrančka! Je bil ali pa je še njihov učitelj! In ker rumenokljuni ptič obožuje kulturo, si je zaželel, da bi si skupaj s svojimi superjunaki ogledal kakšno nepozabno predstavo.

»Nič lažjega, povabimo Turjaško Rozamundo in lepo Lejlo na obisk!« so se enoglasno odločili pajkci (iz 3. b). Znanje ITG-ja, samoregulacije vedenja, sposobnost vživljanja v druge, domišljija in sodelovanje so pripomogli k temu, da je zgodba dr. Franceta Prešerna kmalu postala del njihovega vsakdana.

V petek, 3. 2., se je tako Vrančku uresničila želja, da je lahko nagovoril kar tri generacije svojih otrok in si z njimi ogledal dramsko-plesni nastop – Turjaško Rozamundo v izvedbi učencev 3. b. Užival je ob vključenosti svojih varovancev, ki so govorili isti jezik, jezik teorije izbire in jezik učenja. Ponosen je bil, ko je prvošolec pojasnil, da je bila Rozamunda v breznu in se je zato odločila, da gre v samostan. Navdušen je bil nad razmišljanjem šestošolke, da je imela še druge izbire in da bi potrebo po ljubezni lahko zadovoljila drugače. Prevzet pa je postal ob dodanem komentarju tretješolca, da potrebo po ljubezni lahko zadovoljimo tako, da verjamemo vase.

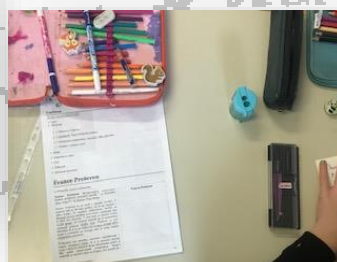
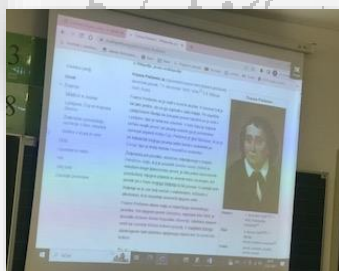
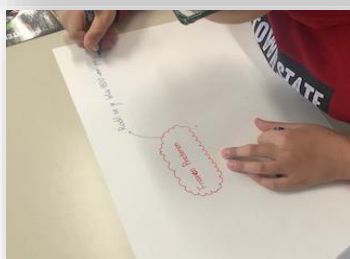
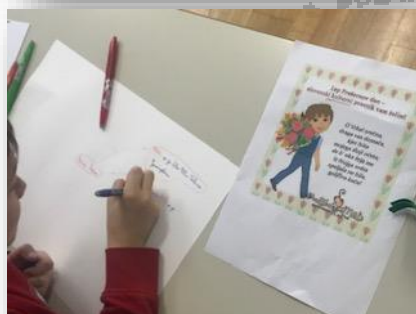
Dan je bil veličasten tudi za učiteljico Natašo in njene kolegice, saj so doživele pristnost v pogovoru najstnikov in občutek povezanosti med otroki, ki so ne glede na starost za 45 minut postali ena skupina.

PRAVI UMETNIKI V 5. C

Spomin na našega največjega pesnika so počastili tudi učenci 5. c-razreda, saj so pri urah likovne umetnosti slikali njegov portret na poseben način. Uganete, kateri. Naj vam prišepnemo ... Učenci so slikali s kavo.

Zanimivo in izvirno, kajne?

OBUIJANJE SPOMINA NA NAŠEGA NAJVEČJEGA PESNIKA

Učenci 4. d-razreda že veliko vemo o Francetu Prešernu, a razredničarka Alenka Treven nam je pojasnila, da zagotovo najdemo še kakšno informacijo, ki nas bo presenetila. In res smo se 3. 2. 2023 podali na lov za novimi podatki. Zvedeli smo velikooooo novega. Pri brskanju smo uživali, vsi smo bili tako zatopljeni v delo, da bi lahko še miško slišali. Moramo priznati, da v takem načinu dela res uživamo.

OBISK NARODNE GALERIJE

(Petra Janežič)

Na praznik zaljubljenecv smo se učenci 2. a odpravili v Ljubljano, da obiščemo Narodno galerijo. Ugotovili smo, da smo v tej kulturni ustanovi vsi prvič. Bilo je zabavno in poučno. Škrat Gal nam je v zeleni skrinji pustil različne predmete in namige, s pomočjo katerih smo potem poiskali njegove najljubše slike. Škrata Gala pa na žalost nismo srečali. Naj bi še spal nekje v galeriji.

V ČAST IN SPOMIN PREŠERNU ...

... so učenci 4. b-razreda pripravili kulturno prireditev, kjer so se s himno, z recitali, s poslušanjem uglasbenih Prešernovih pesmi in sprehodom skozi njegov življenjepis poklonili našemu največjemu pesniku.

Bojana Lužar

SOVICE V GOZDU

(Manca Mihelčič, Monika Pogačar)

Pa smo jo dočakali! Zimo! Tisto pravo – s snegom, mrazom in rdečimi nosovi. Res, da je bila že malce v odhajanju, kar se snežne obloge tiče, ampak še ravno prav prisotna, da smo jo lahko raziskali. Toplo oblečeni in obuti, opremljeni s toplim čajem in dobro voljo, smo se tako podali v zimski dan.

Kot Rdečo kapico cvetlice sta nas že takoj, ko smo pomolili naše nosove na plano, začarala slana in ivje. Njuni kristalčki so se lesketali v jutranjem soncu in vsako travno bilko, iglico, storž ali semence spremenili, kot bi bili iz pravljичne dežele Ledene kraljice. Želeli bi si jih spraviti v žep in jih odnesti domov, a smo kmalu ugotovili, da ti čarobni kristalčki hitro izginejo v toploti naših rok in sape.

Naše drevo je že vedno golo, a popki in brsti že malo večji, tudi oni še obdani s slano. Pod povečevalnim steklom smo ločili slano in ivje – slana v drobnih ledenih zrnih in ivje v različno dolgih snežnih špičkah.

Tik pred vhodom v gozd smo opazili, da je tam ležeči hlod pol bel in pol rjav. Poblížje smo si ga ogledali in ugotovili, da je na belem delu obležala slana, na rjavega pa je že posijalo sonce in slana se je stalila. Ko smo se vračali v šolo, je bila tudi druga polovica debla že rjava. Žled, ki je nastal na vejah tik nad gladino Mlinščice, je ostal. Sonce ga ni stalilo.

V gozdu smo v senčni legi našli še malo shojeno zaplato snega in se prelevili v čisto prave sledilce živali. Opremljeni s povečevalnimi stekli in slikami sledi, ki jih v snegu ali blatu pustijo srna, lisica, zajec ali jež, smo se razkropili in odkrivali sledi. Ne bi verjeli, kaj vse smo našli in koliko živali se je sprehajalo po tisti jasi! Celo lovčeve sledi smo odkrili in videli zajca ter veverico!

V drugem delu smo usmerjeno opazovali okolico in iskali značilnosti zime (gole krošnje listavcev, sneg, suho listje, slana, led ...), potem pa smo si privoščili kozarček toplega čaja in košček kruha. Tik pred vrnitvijo v šolo (tudi danes smo poslušali uro, ki jo bijejo zvonovi Homške cerkve in šteli udarce) pa še malo kepanja in tekanja po snegu. Sneg res vzbudi veselje in igrivost ter izvabi vrisk in smeh iz nas – le kako ne bi, ko se pa le še poredko in za tako kratek čas ustavi pri nas.

Naš prvi popočitniški gozdni četrtek smo začeli na šolskem igrišču z opazovanjem senc. Iskali smo sence različnih predmetov in opazovali lastne sence. Skušali smo ji ulti, ji spremeniti smer in ugotoviti, kako nastane. Sklenili smo, da senca nastane, ko nekaj neprosojnega ustavi sončne žarke, se »postavi pred sonce«, da je smer sence nemogoče spremeniti in da lastni senci ne moremo ulti.

Ivja tokrat nismo našli, smo pa opazili, da je ta dan narava slikala s slano – tam, kjer je bila senca, kjer sonce še ni posvetilo, je jutranja slana ostala dlje in risala drevesa, hlode in grmovja.

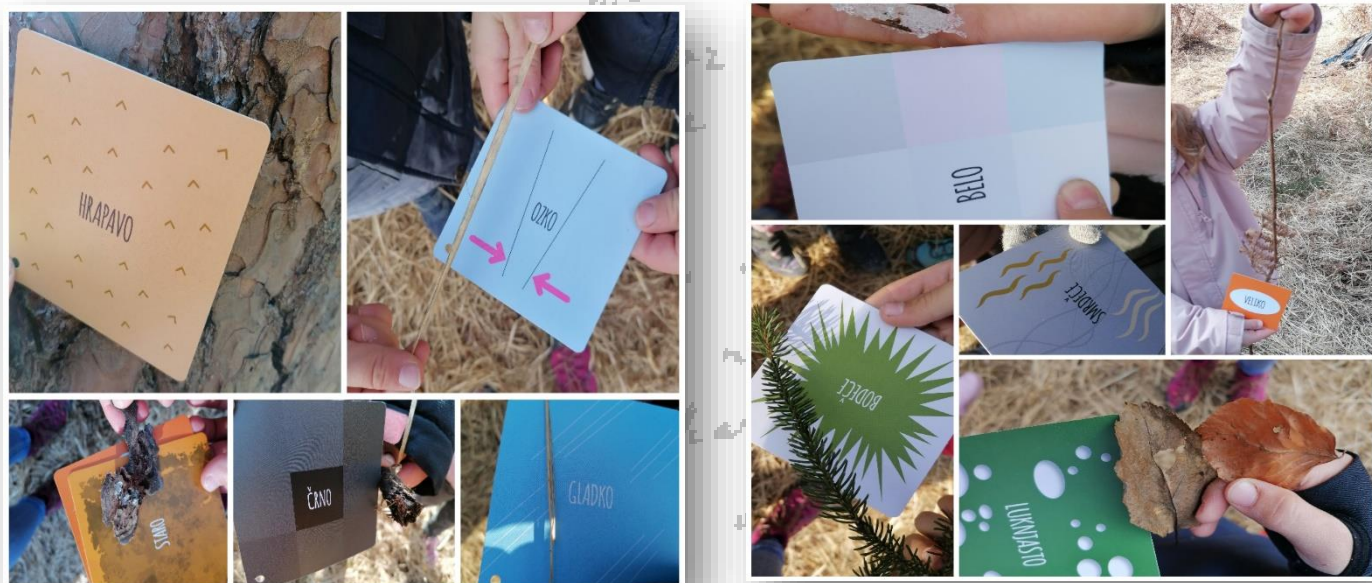
Vse to nam je ponujalo že šolsko igrišče, zato smo se na njem zadržali kar nekaj časa. Obrisali smo še Rinesino senco, zapisali čas in pohiteli proti gozdu. Tokrat smo na poti pohiteli, saj smo želeli čim prej priti do gozda. Na kratko smo postali pri našem drevesu in opazili, da so popki in brsti že malo večji, kot so bili pred dvema tednoma. Ustavili smo se še enkrat in v tišini poslušali ptičje petje, za katerega se je do tedaj zdelo, kot da ga ni. Pa je bilo, ves čas so ptice okoli nas prepevale, le mi jih nismo slišali, ker smo bili preglasni, smo ugotovili. Tako smo tiho vstopili v naš gozd in ptice so nam pripravile pravi koncert. Zdelo se je, kot da nam sledijo in pojejo za nas.

V gozdu smo s pomočjo kartic v parih iskali različne predmete – ozke, bodeče, hrapave, smrdeče in še kaj. Pred iskanjem pa smo si, podobno kot to storijo živali, označili svoj teritorij, znotraj katerega smo iskali predmete.

Za konec pa najbolj zabaven del – tek po brezpotju po hribu navzgor do male hišice. Mi smo kar določili, da je to hišica Pikinih staršev, saj smo tako sklepali po kipcih na vrhu te hišice. Pri hišici smo pomalicali (tudi suhe fige, takšne, kot jih je delil Prešeren), naredili še skupinsko fotografijo, potem pa smo se vrnili v šolo.

Pred šolo smo še enkrat obrisali Rinesino senco in prosili učiteljico Ruško, da jo v podaljšanem bivanju obriše še enkrat.

Še naslednje jutro smo obrisali Rinesino senco, nato pa smo razmišljali, kaj lahko sklepamo iz obrisov senc. Spomnili smo se, kje je sonce na nebu zjutraj, kje opoldne in kje zvečer (ob tem smo ponovili še dele dneva), in pogledali, kakšna je bila Rinesina senca zjutraj, opoldne in zvečer (opazovali smo njeno smer in dolžino). Prišli smo do zaključka, da je senca najdaljša zjutraj in zvečer, da je opoldne najkrajša in da vedno pada v nasprotno smer od sonca. (Še vedno pa ne vemo, kako se je Peter Pan lahko ločil od svoje sence ...)

OBČINSKO TEKMOVANJE V NAMIZNEM TENISU, DRAGOMELJ, 15. IN 16. 2. 2023

(Katja Kukovec)

Na predmetni stopnji imamo dva zelo dobra tekmovalca v namiznem tenisu, ki sta tekmovala med kategoriziranimi udeleženci: Jana Lobodo in Aida Ružniča. V skupini nekategoriziranih pa sem na šolskem tekmovanju izbrala učence, ki so zastopali našo šolo: Taja Žgur, Maj Jurca, Teo Mandelj, Aljaž Kobal, Luka Bohak, Lucas Gorza, Maks Mahkovec.

Luka Bohak in Aljaž Kobal sta se uvrstila med najboljših 8 in se tako uvrstila na področno tekmovanje. Taja Žgur in Gal Grbič pa sta v svoji kategoriji dobila bronasto medaljo. Čestitamo!

MAŠKARADA V 4. B-RAZREDU

(Bojana Lužar)

Z učenci 4. b-razreda radi obeležimo prav vse praznike, ki nam jih prinašajo dnevi v mesecu. Poleg Prešernovega kulturnega dneva je februar privlačen tudi zaradi pusta in šeg, ki so povezane s tem praznikom. Na pustni torek so učenci skupaj z učiteljico ostali bogsigavedi kje, namesto njih pa so v razredu kraljevali hudički, vitezi, čaravnice, banane, leopardi, zebre, samorogi, hekerji, alvini, pevke, Asteriksi, Einsteini, drakule, vampirji, kavboji, pirati, judoisti, duhci, kostkoti in nogometaši. Da se ne bi pohrustali med sabo, smo si za umiritev lačnih želodčkov ocvrli slastne miške, po katerih je v razredu dišalo še naslednji dan.

Najbolj pomembno pa je, da smo z veliko metlo odločno zamahnili in čez prag potisnili zimo. Vsi smo si namreč želeli eno: »Hočemo pomlad, sonce, zvončke in trobentice ter kratke rokave!«

Strašni gusar je zelo prijazen gusar. Brado si je spletel v kitko.

PUSTNI POZDRAV IZ 2. C

Tralala , hopsasa, pustne smo šeme,
tralala, hopsasa, nič nismo lene.

Tralala, hopsasa, krofe delimo,
tralala, hopsasa in se mastimo.

Strašni gusar je prijazno gledal pustni sprevod.

Lovec je varoval živali v 2. c-razredu.

Strašni pajek je na pustni torek pletel veliko mrežo.

Imeli smo tudi kavboja ...

Strašni pajek na obisku v 2. c-razredu.

Črni panter se je priplazil v 2. c. Zelo je bil prijazen.

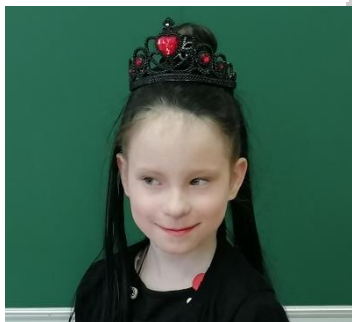
Kavboj nas je obiskal na pustni torek.

Vojak nas je prišel obiskat. Varoval nas je na pustnem sprevodu.

Raziskovalec je preiskal vsak najmanjši kotiček šole.

Princesa je prišla na obisk v 2. c-razred.

Lepa lisička na obisku v 2. c-razredu.

Na pustni torek je prišla na obisk policistka.

Morska deklica nas je prišla pozdravit. Z nami je odplavala na pustni sprevod.

*Ostaj, kar imaš blava,
ki naj si v roke sežejo!*

Tigrica se nagajivo smeji.

O, kakšen strašni pogled v 2. c-razredu.

Na pustni dan nas je obiskala mala košuta.

Čarovnica iz Anglije nas je obiskala v 2. c-razredu.

Igrica o prijateljstvu

Pavja princesa nam je na pustni torek prinesla pomladne barve.

Pustni torek je za drugošolce zabaven in vesel praznik.

Pustovanje v 2. d-razredu

MAŠKARE V 7. B

Na pustni torek smo se zbrali
in skupaj se namaškarali,
v živali smo se mi oblekli,
da bi zimo stran odvedli.

Še beneška maska pomagala je nam,
tako še bolj norčav bil je pustni dan.

Na pusta imamo se vedno lepo,
skupaj veselo rajamo.

Pust se je končal, nam je hudo,
ker krofov za malico več ne bo.

Pika Jezernik, 7. b

PUSTOVANJE V 1. TRIADI

Letos smo se v 1. triadi odločili, da po treh letih ponovno obudimo pustno povorko za približno 300 učencev in učenek od 1. do 3. razreda. Na pustni torek, 21. februarja 2023, smo takole začeli odganjati zimo: najprej je bila na vrsti pustna povorka po okolici šole. Od novega dela šole smo se odpravili proti radomeljski pošti, kjer nas je pričakalo večje število gledalcev: mahali so nam najmlajši iz vrtca Mlinček ter starši in stari starši, ki so se ustavili ob poti prav z namenom, da si nas ogledajo od blizu in nas spodbujajo pri našem odganjanju zime. Pri rondoju so za nas usmerjali promet radomeljski gasilci, pod vodstvom gospoda Boruta Kaplje, in upokojenci, ki jih je vodil gospod Martin Capuder. Pot smo nadaljevali levo proti Zlati kaplji, kjer nas je na parkirišču pričakala stojnica TD Radomlje pod vodstvom gospoda Petra Zvonca ter gospe Ivanke Brodar. S flancati in sadjem, ki jih je samo za nas prijazno financirala KS Radomlje pod vodstvom gospe Sonje Jerman, so nas presenetili. Flancati so bili res sveži in okusni, saj so jih pekli celo noč! Hvala vam! Sledila je makadamsko-gozdna pot čez most Kamniške Bistrice in zopet levo v naselje Homec ter nazaj proti šoli. Pogumno in razigrano smo nadaljevali pot, mahajoč mimoidočim. Naš celoten podvig je prijazno spremljal in pridno dokumentiral gospod Miro Pivar, sodelavec portala Domžalec. Na koncu je bil na vrsti najbolj zabaven del pustovanja, in sicer pustni program na asfaltnem igrišču, kjer smo se dodatno sprostiti in razmigali: najprej zmajev uvod, nato nastop kamniških mažoretk pod vodstvom gospe Monike Cerar. Sledil je Pokaži, kaj znaš, kjer so se oddelki predstavili s plesno-pevskimi pustno obarvanimi točkami. Vrhunec dneva je bil prihod naše ravnateljice Ane Nuše Kern, ki ni vedela, da bo del našega programa, saj smo jo želeli presenetiti ob skorajšnjem odhodu v več kot zaslužen pokoj. Z nami je celo zaplesala, dali smo ji skupinski objem, nato pa smo se skupaj tudi fotografirali, da nam bo zadnji pustni torek v družbi ravnateljice ostal v trajnem spominu.

Na tem mestu naj se zahvalim vsem, ki so nam kakor koli pomagali pri izvedbi pustovanja: ravnateljici Ani Nuši Kern, staršem za maske in kostume, TD Radomlje, KS Radomlje, Ivanki Brodar za flancate in sadje, kamniškim mažoretkam za poskočen nastop, radomeljskim gasilcem in upokojencem za našo varnost v prometu, razrednikom, učiteljem in spremljevalcem za sodelovanje, hišniku Mateju za tehnično pomoč, vrtcu in starim staršem za občinstvo, snemalcu in seveda vsem učencem in učenkam, ki so se udeležili najbolj norčavega torka v celem letu. Se vidimo naslednje leto!

Simona Jeran, vodja pustovanja

V potek

Zdrav

zapet!

**PRI SLOVENŠČINI ZNANA UMETNIŠKA DELA V
SODOBNI PREBLEKI**

(Tanja Kastelic)

Ure slovenščine so z učenci 6. b pogosto zelo zabavne. Tokrat nas je nagovoril kreativno-dobrodelni natečaj **Pišem za prijatelja** ter letošnja zabavna tema **Znana umetniška dela v sodobni prebleki**.

Mona Lisa z umetnimi trepalnicami, Kofetarica z zelenim smutijem, Čebelica leti z neba in igra videoigro Minecraft ... so predlagali organizatorji natečaja in učence 6. b postavili pred veliki izziv. Prepustili so se domišljiji in znana umetniška dela sodobno preblekli, pri tem pa seveda neizmerno uživali in se zabavali.

KOKTEJLARICA

Na sestanku za reklamo
s koktejlom v rokah,
je čakala pričakovano
s petkami na nogah.
Ko končno so jo sprejeli,
tako slamico so ji vzeli.
Koktejla ni več mogla piti,
spravili so jo v jok in
hotela ga je zeliti.

Zala Pavlin, 6. b

KOFETARICA

Stara gospa
v moderen bar je prišla.
Pila je močen alkohol,
zato ni smela iti na motor.

Potem naročila je okusen jabolčni sok,
naenkrat zgrabil jo je šok.
Videla je močnega fanta,
ime mu je bilo kanta.

Rozalija Rakar, 6. b

KOFETARICA

Kofetarica vročo kavico srka,
ker potem ni več tako mrka.
Ko srkanje postane ji dolgočasno,
gledanje televizije spremeni se v špasno.

Popoldne prijateljico k sebi povabi,
črna kava k srkanju ju vabi,
a vseeno televizija je bolj zanimiva
kot dišeča kava vabljiva.

Julija Torkar, 6. b

THE THREE LITTLE PIGS

(Učenci z učiteljico Nino Mulej in Natašo Puhner)

V mesecu februarju smo v 1. c-razredu kar nekajkrat nastopali za učence prve triade – povabili smo jih namreč na predstavo o znanih treh prašičkih in volku, vendar tokrat ne v slovenskem ampak kar angleškem jeziku. Uživali smo tako v pripravah kot nastopanju in s ponosom pokazali, kako dobri igralci smo. Učenci so ugotovili, da jim je tak način učenja blizu in izrazili željo po še kakšnem ustvarjanju prebranih zgodb. So see you at the next show! 😊

VALENTINOVO

(Simona Jeran)

V torek, 14. februarja 2023, smo v okviru OPB-ja obeležili praznik ljubezni – valentinovo. Učenci in učenke so ustvarjali voščilnice, barvali srčke, jih izdelovali iz volne in izrezovali srčkaste pobarvanke ter pisali prijazne besede za svoje ljubljene mamice, očke, bratce, sestrice, dedke, babice, celo za svoje hišne ljubljence. V 2. c-razredu so imeli celo valentinovo pošto s čisto pravim živo rdečim nabiralnikom, ki je poskrbel za izmenjavo prijaznih voščilnic. Poudarili smo pomen tega, da povemo nekemu, da ga imamo radi čez vse leto in ne samo na ta dan. Večkrat se lahko spomnimo na naše bližnje in jim izdelamo majhno pozornost iz papirja. Čisto preprosto je: potrebuješ samo papir, škarje in pisalo. List prepogneš na pol, s svinčnikom narišeš polovico srca na tisto stran, ki drži list skupaj, natančno izrežeš po črti, nato poljubno napišeš in pobarvaš.

Sodelovali so učenke in učenci od 1. do 4. razreda.

Mentorice Petra Gostinčar, Tjaša Korošec, Ana Marcijan, Maja Blažun Zornada, Renata Špoljar, Maja Zobavnik in Simona Jeran

OBISK ŠOLSKEGA MUZEJA V LJUBLJANI – torek in sreda, 21. in 22. 2. 2023

(Nataša Lenarčič)

Ker se pri pouku pogovarjamo o preteklosti, smo si tretješolci v okviru kulturnega dneva ogledali življenje šolstva in razvoj igračk skozi zgodovino. Ob prihodu v muzej smo se razdelili v dve skupini. Prva se je srečala z obiskom učilnice in čisto pravega pouka pred sto leti. Takrat so morali otroci v razredu sedeti tiho, pri miru in držati roke za hrbtom. Ob prihodu učitelja so vstali in ga pozdravili: »Bog daj, gospod učenik!« Odgovarjali so lahko samo s celimi stavki, odgovor pa začeli z nagovorom: »Gospod učenik, ...«

V primeru nespoštljivosti so sedli za oslovsko klop in tiho brali razredna oz. šolska pravila. Če se vedenje ni izboljšalo, so morali klečati na koruzi. Pri nas je prva klečala učiteljica Ana, ker je imela nalakirane nohte in spuščene lase. Gospod učenik nas je podučil, da lasje, daljši od ušes, motijo učenca, da zbrano posluša in sledi pouku. Aktivno sodelovanje je bilo res pomembno, saj so si naloge zapisovali na tablice s kredo, ki so jo ob koncu pouka pobrisali. Kdor ni bil aktivno prisoten, je pozabil, kaj ima za domačo nalogo. Druga skupina se je po novem delu muzeja sprehodila od prazgodovine vse do današnjih dni. Ugotovili smo, da so bili prvi zapisi napisani s krvjo in kamenjem, pogosto pa so s palicami risali tudi sledi v blatu. Šele kasneje so začeli uporabljati oglje. Poleg razvoja šole smo si ogledali tudi igračke, ki so jih uporabljali otroci včasih. Najbolj všeč so nam bila stara uniformirana oblačila učiteljev in izkušnja učenja v prejšnjem stoletju. Čeprav je bil obisk muzej zanimiv, smo si oddahnili, ko smo se vrnili v našo današnjo šolo in bili (za en dan) še bolj hvaležni za prijazne učiteljice, ki nas učijo povezovalnih navad in nas sprejemajo takšne, kot smo.

dile,
sladki,
sila,
zagaja
Ti
Pre
tertih
komu nar pred veselo
avljico. bratje. ino z
Bog našim dečelo
zivi vseh slovenski
brate vse,
as ja
ntere.
ca, sp
y se v
Otrah, kar ima
Vsi naj si roke serejo!

ODHOD NAŠE DRAGE RAVNATELJICE ANE NUŠE KERN SO ZAZNAMOVALE ŠTEVILNE AKTIVNOSTI UČENCEV IN UČITELJEV

RAVNATELJICA

(Nives Močan)

Kdo hvali in včasih kara,
oseba je, ki ni ji para?

Kdo nas usmerja in modruje,
da znanje ne ostane tuje?

Včasih vztrajno nas priganja,
da je pomembna pridnost trajna.

Včasih lajna, lajna isto,
da vredni, samostojni mi smo!

Nas ceni, vedno nas pozdravi,
učitelje na nas pripravi.

Da jim razne zadolžitve
in napotke morebitne.

Dogodke vedno otvori,
vzpodbuja in vse poduči,
kako pomembna je izbira,
da otrok se ne ovira!

Nato se le še nasmeji,
saj smo ji dragoceni mi!

Včasih strah je in trepet,
če starše kliče na posvet.
A vemo vsi, da videz vara,
ravnateljica naša res očara!

Ana Nuša Kern – ravnateljica s srcem in dušo – 26 let orala ledino in uvajala spremembe v vzgoji in izobraževanju

Ana Nuša Kern, učiteljica zgodovine in ravnateljica naše šole, se je po 26 letih ravnateljevanja odločila, da je čas, da obrne novo poglavje v svoji življenjski knjigi. S 1. marcem namreč ne bo več ravnateljica, ampak zadovoljna in pomirjena »upokojenka«, ki je izpolnila vse cilje, ki si jih je na začetku ravnateljske poti zastavila.

Če bi poskušali našteti vsa njena dela in dosežke na področju vzgoje in izobraževanja z učenci in učitelji, starši, lokalno skupnostjo ter občino, bi potrebovali veliko časa in prostora, zato se bomo posvetili tistemu, kar je imela sama najraje – UČENCEM.

Učenci in učitelji smo ji želeli zadnji šolski teden narediti nepozaben, zato smo s pomočjo 26 aktivnosti, ki so predstavljale njena leta ravnateljevanja, izrazili spoštovanje, neizmerno hvaležnost in pripadnost. Vsaj za učitelje je bila Ana Nuša Kern ena najpomembnejših oseb v njihovem vsakdanjiku.

Kako bi opisali Ano Nušo Kern?

delA vna
srčN a
razumevA joča

sočutN a
dobrodU šna
poŠ tena
vztrAj na

sKrbna
zanE sljiva
pozoR na

Našo ravnateljico so v tednu od 20. 2. do 23. 2. pričakali vsi učenci in se od nje poslovili s pripravljeno aktivnostjo. Tako se je naša ravnateljica udeležila literarne čajanke in ure poezije, pustovanja, s piščalko naznanila začetek tekme, poslušala učence, ki so prepevali in plesali le zanjo, risali njene portete, ustvarjali pesmice in deklamirali, ji izdelovali izdelke, ki jih bodo vedno spominjali na njih, izražali svoje zanimanje za različna področja, ji pekli sladke dobrote in še in še. Celo za šolske ribice je poskrbela in jih še zadnjič pred svojim odhodom nahranila. Ravnateljica je obiskala številne učilnice, knjižnico, telovadnico, še celo na poslovilni krog okrog šole ni pozabila.

Vsi dnevi od ponedeljka do vključno četrтка so bili naporni tako fizično kot čustveno, saj naša ravnateljica skoraj ni imela prostega trenutka zase. A kot je sama dejala: »Bilo je vredno in nepozabno!«

Tisoč jih čepne k tlom v poklon,
v čast gospe zlatega sonca zaton.
Cvetice dehtijo, drhti trava zelena,
vendar nič ni tako brez pomena
Kraljica se od dragega ljudstva poslavlja,
zlatica več žut'ga cvetenja ne ponavlja.
Kraljica prestol drugi prepusti,
a nihče tako kot ona ne žari.
V daljavi rosna hosta
jo objema megla gosta.
Sveža in pomirjujoča
v njej sameva mirna koča.
Nameni se kraljica tja,
težko, saj narod rad jo ima,
težko – kraljica je zlato
težko – težko sprejet' slovo.

(Roža ovenela)

SLOVO

Pri urah slovenščine so nastale literarne mojstrovine, ki so se dotaknile ravnateljčinega srca. Vsem je bilo skupno sporočilo: »Hvaležni smo vam za vse in občudujemo vas!«

RAVNATELJICA

Akvarel sreče bom zadnjič narisal,
Nepogrešljivi osebi zahvalo izpisal,
Ali pa pesem o njej napisal.

Nas učence rada spodbuja, za učitelji stoji,
Uspešna, kulturna smo šola, ponosno doni.
Široki spoštljivi odnosi in sodelovanje,
A poleg vsega dobimo še znanje.

Ker je pogumna, posluša srce,
Enakovredni smo vsi, to večkrat pove.
Resno je rekla: „ Ne iščemo napak, “
Na naši šoli lahko vsak je junak.

(Anže Kurent)

Slovo težka je beseda,
ob kateri se srce spreneveda.

Lahko je lepa,
a hkrati z žalostjo objeta.

Je beseda,
ki jo spremlja občutek,
ki pojavi se lahko vsak trenutek.
Za temi občutki spomini stojijo,
se kot sonca žarki v srce bleščijo.

Vsak spomin je zgodba zase,
a na koncu vse postane eno,
eno prelepo obdobje,
ki nam olajša težke čase.

Zato slovo naj ne bo težko,
naj bo lepo
in tudi če ni vedno lahko,
nas objem spominov potolažil bo.
(Klara Majdič)

SLOVO

Kot veter ste pihnil v nas,
zato bomo mi pogrešali vas.
Kot ptica na nebu je letela,
je vas s seboj vzela.

Odhajate zdaj stran,
kjer lepše vam bo tam.

Tam v hiški lepi,
lepši kot v šolski kleti.
Vaš glas je naša milina,
to pove vam naša tišina.

Zdaj tega več ne bo ...
Prihaja žalostno slovo ...

Vsem nam je hudo,
a prav bo tako.

Bilo je lepo,
zdaj čaka nas slovo.

(Anže Kurent)

Četrtek je bil dan, kjer smo samo stopnjevali naše presenečenje za ravnateljico. Ob pol devetih so trije učenci vstopili v njeno pisarno in jo odpeljali v večnamenski prostor, kjer je bilo zbranih več kot 300 učencev. Žal je naš prireditveni prostor premajhen, da bi v njem lahko vsi 904 učenci in 113 zaposlenih spremljali v srce segajočo kulturno poslastico, katere vrh je predstavljala razglasitev Nušinega odra. Zapuščina naše ravnateljice tej šoli je brezmejna in ker ji je kultura v vseh pomenih vedno predstavljala nepogrešljivi del njenega vsakdanjika, je Nušin oder tisto, kar predstavlja eno od naših zahval.

Čudovite kulturne točke, suvereni voditelji in zavzeti gledalci so ponovno ustvarili kuliso nepredstavljivega. Učiteljica Bojana Lužar je s sodelavci in Majo Blažun Zornado, ki je poskrbela za scensko pravljico, ustvarila čudovit in nepozaben spomin.

Vsaka pot svoj konec ima,
nihče tega preprečiti ne zna.
Tako vedno je,
čeprav včasih s tem težko sprijaznimo se.
Vendar je to res konec?
Je zares vsega konec?
Sedaj življenje se vam smehlja,
vodi vas po novi poti,
prihodnost skrivnostna teče vam naproti.
Veliko let za nas ste skrbeli,
nas učili,
le najboljše nam hoteli.

Ob težkih časih
videli ste luč na koncu tunela,
na koncu vedno za vse pravilno ste
poskrbela.
Zdaj čas je,
da odpočijete si,
res upam, da vsi cilji uresničeni so bili.
Široko razprite krila kot svobodna ptica v
zraku,
tudi če boste kadarkoli letali v mraku.

(Anja Cimerman)

NAŠA RAVNATELJICA

Vsaka pot se nekje konča
tokrat za našo ravnateljico,
ki dovolj delovnih dni ima.
Prav je, da si vzamete počitek,
po dolgih in stresnih letih res
prijal bo ta občutek.
Spomin na vas bo ostal,
tako kot ljubezen,
ki se v srcu naseli,
in sled za sabo pusti,
ko te zapusti.
Želje izpolnite,
kaj lepega si zaželite.

Vzemite si čas zase in družino,
kot včasih pojdite
s prijatelji v kino.
Vedno se bomo
spominjali vas,
vaše roke so bile
varen pristan za
nas.

Beseda hvala premalo opiše,
kako ste se trudili,
da v naših srcih se lep spomin nariše.
(Brina Lužar)

RAVNATELJICA

Ravnateljica res učena je gospa
saj v šoli že skoraj je doma.

Ko šolo je končala,
da učiteljica bo,
si je izbrala.

Še mojo mami zgodovino je učila
in pedagoških veščin si pridobila.

Za ravnateljico so jo izbrali,
zadovoljni mandate podaljševali.

Za šolo le dobro je hotela,
da kakovostna bo,
je poskrbela.

Njen dober glas se širi tudi v sosednjo vas.

Dovolj dolgo za nas je skrbela,
zdaj pa končno čas za sebe bo imela.

Želimo ji zdravja, veselja, moči,
da lažje pogrešala nas bo vse dni.

(Luka Pevec)

SLOVO

Rumeno sonce sije,
zadnja ura bije.
Slovo prihaja zdaj,
jaz hočem te nazaj.

O, zakaj slovo je boleče,
srcu nerazumevajoče.
Zakaj prišel je težek čas,
ko ti zapuščaš nas?

S teboj nam je bilo lepo,
prijazno, srčno in iskreno.
Šolo zapuščaš ti,
katero uspešno zastopala si.

Čas se je ustavil,
počasen je kot polž,
s teboj bi rad slavil,
a kaj ko nimam rož.
(Žiga Zoubek)

PESEM ZA RAVNATELJICO

Zdaj prišel je čas,
ko vi se boste poslovili od nas.
Vsi učenci se bomo zbrali
in za vas pesmi pisali.

Upokojitev je lep čas;
končno oddahnili si boste od nas.
Končno doma si boste odpočili
in v miru kavico popili.

Nove načrte si boste zadali,
v nove avanture se podali.
Urn timer vaš še bolj bo natrpan,
saj v penziji je pač tako,
da časa vedno premalo bo.

Vso srečo vam želim,
še dolga zdrava leta
in naj se vam še kdaj spomin
povrne v čas na leta v šoli preživeta.

Piko na i četrtkovem dnevu je predstavljal objem šole. Učenci so tiho, hitro in organizirano, kakor so bili navajeni pri požarni vaji, zapustili šolo in se z učitelji ter vsemi zaposlenimi razporedili okrog šole. Objem je sklenila ravnateljica, ko jo je učenka Lina Kurent prišla iskat v zbornico.

Ko je objem postal močan in sklenjen, je gospa ravnateljica izstopila iz njega in se odpravila od učenca do učenca, mu stisnila roko, dala petko ali objem. Pogled iz oči v oči je povedal več kot tisoč besed. Slovo ravnateljice od vsakega učenca šole in zaposlenega je bilo prisrčno, predvsem pa nepozabno.

Po dobri uri, kolikor je trajalo slovo ravnateljice od vsakega učenca, smo se vrnili v učilnice in šolske klopi, vsi pod vtisom, da smo naredili nekaj lepega in nepozabnega.

V predverju šole so ravnateljico s pesmijo pričakali učenci 4. a-razreda in prijetno zaključili veličastno uro. Zadnje 26. dejanje pa so izpeljali učenci pri tehniki, kjer je ravnateljica v sestavljenko, ki jo je sestavljalo 26 delov, vžgala datum in sestavila končni izdelek.

V petek so se na 2-urni kulturni prireditvi od ravnateljice poslovili tudi vsi zaposleni na šoli.

Slava,
režejo!

Liturgical

Duša tvoja se rodila,
Perjatljivo vince nam sladko,
Ki nam oči oči žila,
Serce razjasni in oči

Ki otopi
Vse skrbí,
V potrtih srcih up budi.

Komur napred veselo
Liturgical, bratje, ino zapet!
Bog naš nam deželo,
Bog živi v slovenski svet,

Brate vsa,
Kar nas je
Sinov slovenske matere.

Edinost, srca, spira
Ki nam naj nazaj se vira!
Otrok, kar ima slava,
Ki naj si v roke serejo!